

Gerard Oltmans

Voorzitter van de
Branchevereniging voor
Klussenbedrijven, VLOK

Het verdienmodel van de overheid

Het is weer eens zover. De overheid gaat dereguleren, lasten verlichten. Driewerf hoera, want we hebben al zoveel regels. Eerst hadden we de VAR. Daarmee konden we aan de opdrachtgever duidelijk maken dat we ondernemer waren op basis van onze historie bij de Belastingdienst. Als achteraf bleek dat we geen ondernemer waren, bleef je als opdrachtgever in ieder geval buiten schot (tenzij, et cetera, je kent de overheid).

Die VAR gaf enige zekerheid. Probleem was dat de combinatie van misbruik en weinig mogelijkheden tot incasso achteraf de overheid een forse derving aan loonheffing en premies opleverde.

Dat moet anders, dacht staatsecretaris Wiebes. Het moet simpeler kunnen! Dus zag de Wet Deregulering Beoordeling Arbeidsrelaties (DBA) het licht. Wat dereguleert deze wet? Eigenlijk niets. We kunnen gebruik maken van een door de Belastingdienst goedgekeurde modelovereenkomst. Die maakt duidelijk dat we ondernemer en geen werknemer zijn. De criteria? Denk aan de frequentie van samenwerken met een collega, duur van de samenwerking, de zelfstandigheid bij het uitvoeren, het gebruik van eigen gereedschap. En als bij controle de Belastingdienst oordeelt dat er toch sprake is werkgever- en werknemerschap, dan zijn beide partijen de klos. De overheid int alsnog loonheffing en premies (met boetes!). Wanneer de klus lang duurt, loop je als klussenbedrijf het risico je zelfstandigheidsaftrek kwijt te raken, omdat de uren van de opdracht op een zeker moment niet meer meetellen als ondernemersuren.

Zie hier het verdienmodel van de overheid!